

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXL. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1918.

Treść: 1. 282. i 283. 282. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu żywicą kumaronową, olejem terpentynowym i terpentyną modrzewiową. — 283. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia cen najwyższych dla żywicy i produktów żywicznych.

282.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 21. lipca 1918,

dotyczące uregulowania obrotu żywicą kumaronową, olejem terpentynowym i terpentyną modrzewiową.

Uzupełniając i zmieniając częściowo rozporządzenia ministerialne z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184, i z dnia 4. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 251, zarządza się na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307:

§ 1.

Obrotu żywicą kumaronową i jej roztworami tudzież olejem terpentynowym i terpentyną modrzewiową („terpentyna tyrolska“) podlega przepisom rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184.

Oddawać i pobierać te materiały wolno zatem bez specjalnego zezwolenia komisji żywicznej tylko za pośrednictwem Centrali dla żywicy, spółki z ogr. por. w Wiedniu.

Przedsiębiorstwa, prowadzące handel wymienionymi materiałami, mają prowadzić księgę składową i przedkładać komisji żywicznej w dniu 1. i 16. każdego miesiąca wykaz rachni w ich zapasach w czasie ubiegłej połowy miesiąca. Do tych wykazów należy używać druków, wyłożonych w biurach komisji żywicznej. (§§ 9. i 10. cytowanego rozporządzenia ministerialnego.)

§ 2.

W miejsce § 11. rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184, wchodzi następujące postanowienie:

Poświadczenie przewozowe.

Przy przesyłkach żywicy surowej, produktów żywicznych, żywicy kumaronowej, jej roztworów, oleju terpentynowego i terpentyny modrzewiowej za pośrednictwem przedsiębiorstw kolejowych lub przedsiębiorstw żeglugi parowej ma wysyłający dodać do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez komisję żywiczną według dołączonego wzoru. Dla przesyłek zarządu wojskowego oraz dla przesyłek z zagranicy cłowej, z Węgier i Bośni i Hercegowiny nie potrzeba takich poświadczeń przewozowych.

§ 3.

W miejsce § 15. rozporządzenia ministerialnego z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184, wchodzi następujące postanowienie:

Postanowienie karne.

Za działania „wbrew przepisom tego rozporządzenia mają karać polityczne władze i. instancji aresztem do 6 miesięcy albo grzywnami do 20.000 K. Kary te mogą być nałożone także obok siebie. Władza polityczna może nadto orzec przepadek przedmiotów, do których odnosi się działanie podlegające karze a, jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wieser wtr.

Poświadczenie przewozowe

dla żywicy surowej*) i dla produktów żywicznych**).

Imię i nazwisko wysyłającego.....

w..... ma prawo przewieźć

..... kg żywicy surowej*)

..... kg produktów żywicznych**),

a to w czasie od..... do.....

z (nazwa stacji wysyłającej).....

do (nazwa stacji przeznaczenia).....

(koleją, okrętem parowym) pod adresem $\frac{\text{pana}}{\text{pani}}$ (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)

Wiedeń, dnia..... 19.....

L. S.

Komisja żywiczna.

Uwaga: *) Żywica surowa (smoła, terpentyna), jest to żywica świerkowa, sosnowa (ze sosny), modrzewiowa i jodłowa.

**) Produkty żywiczne, są to kolofonia (żywica terpentynowa, szklista, skrzypcowa itd.), olej terpentynowy, terpentyna gęsta, olej żywiczny, smoła odpadkowa, beczkowa i biała, także kumaronowa.

Poświadczenie to należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.

Dołączenie poświadczenia należy uwidocznić w dokumencie przewozowym.

Poświadczenie ma służyć stacji przeznaczenia.¹

283.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 21. lipca 1918.

tyczące się ustanowienia cen najwyższych dla żywicy i produktów żywicznych.

Zmieniając rozporządzenia ministerialne z dnia 16. czerwca 1916. Dz. u. p. Nr. 185, i z dnia 4. sierpnia 1916. Dz. u. p. Nr. 251, zarządza się na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307:

§ 1.

Dla surowej żywicy wszelkiego rodzaju, nadającej się do wyrabiania kolofonii, jako żywicy świerkowej, sosnowej (ze sosen), tudzież dla żywicy kumaronowej, terpentyny modrzewiowej i dla wymienionych poniżej produktów żywicznych ustanawia się następujące ceny najwyższe:

	w koronach za 100 kg
1. Żywica:	
a) Świerkowa żywica zgrzebana (świerkowa smoła zgrzebana, surowa żywica świerkowa, żywica dzika)	110 —
b) Zgrzebana żywica (zgrzebana smoła) z czarnych sosen	150 —
c) Wyciekająca żywica (wyciekająca smoła) z czarnych sosen	210 —
2. Kolofonia używanych w handlu znaków:	
B—F (łącznie z kolofonią smolarską najlepiej przesianą, lekko zebraną)	260 —
G—H	270 —
J	280 —
K	290 —
M i jaśniejsza	300 —
3. Olej terpentynowy	500 —
4. Terpentyna gęsta	300 —
5. Smoła beczkowa	315 —
6. Smoła biała	175 —
7. Smoła odpadkowa (smoła beczkowa i do wypustów)	120 —
8. Żywica kumaronowa i jej roztwory:	
a) żywica kumaronowa sprzężycie twarda	285 —

w koronach
za 100 kg

b) żywica kumaronowa roztwór I lepki	200 —
c) żywica kumaronowa roztwór II ciekły	160 —
9. Terpentyna modrzewiowa cedzona (oczyszczona)	750 —

§ 2.

W najwyższych cenach za żywicę surową, § 1., punkt 1., zawarte są koszty dowozu do stacji kolejowej, leżącej najbliższej miejsca wydobycia, jednakowoż bez kosztów opakowania.

Najwyższe ceny za produkty żywiczne, wymienione w § 1. pod 2—9, zależne są od warunku, że będzie dostarczony towar dobrej jakości, wolny od obcych przymieszek, i obowiązują od stacji załadowania franco wagon netto za 100 kg

a) za olej terpentynowy, terpentynę gęstą, żywicę kumaronową i jej roztwory, tudzież za terpentynę modrzewiową bez kosztów opakowania,

b) za wszystkie inne produkty żywiczne łącznie z kosztami opakowania.

W handlu pośrednim wolno żądać za kolofonię, olej terpentynowy i terpentynę gęstą cen najwyższych z dodatkiem, który nie śmie przekraczać w handlu wielkim i drobnym razem 20%.

Przy oleju terpentynowym, pod 3, nie śmie dodatek handlarski przekraczać przy ilościach poniżej jednej 200 l beczki 30% a przy ilościach jednej beczki lub więcej 20%.

Powyższe postanowienia o dopuszczalności dodatku handlarskiego nie stosują się do towarów wymienionych w § 1. pod 1 i pod 5 do 9.

Odsetki, żądane ewentualnie przy sprzedażach terminowych nie śnią przekraczać, licząc za rok, stopy procentowej w eskonie w eksłowym banku austriacko-węgierskiego więcej niż o 2%.

Ceny najwyższe obowiązują także w odniesieniu do bieżących zobowiązań dostawy.

§ 3.

Związkom powszechnie pożytecznym, zajmującym się zakupem surowej żywicy i żywicznych produktów, może Ministerstwo handlu udzielić pozwolenia, by oddawały zakupione towary z odpowiednim dodatkiem do cen najwyższych, który należy ustalić

§ 4.

O ile pozwolona przez Ministerstwo handlu po myśli § 13. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 184, sprzedaż surowej żywy i produktów żywicznych, sprowadzonych z zagranicy cłowej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, odbywa się bezpośrednio na rzecz przedsiębiorstw przerabiających, wolno dokonać jej po cenach, które są wyższe od ustanowionych cen najwyższych.

§ 5.

Za działania wbrew przepisom tych rozporządzeń mają karać władze polityczne i. instancyi

aresztem do 6 miesięcy lub grzywnami do 20.000 K. Kary te mogą być nałożone także obok siebie. Władza polityczna może także orzec przepadek przedmiotów, do których odnosi się działanie podlegające karze a. jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, także utratę uprawienia przemysłowego.

Wieser wtr.